

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 59Ek/2483/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123432227
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marko Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123432227.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO 00 686 930, právne zastúpený CHATL - advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Pod Párovcami 93, 921 01 Piešťany, IČO 55 941 028, proti povinnému A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/X, XXX XX C. - E. A., o vymoženie 206.148,44 eur s prísl., vedenom súdnym exekútorom JUDr. Jánom Sokolom, Exekútorový úrad Košice so sídlom Jantárova 30, 040 01 Košice, pod sp. zn. 267EX 833/23, takto

rozhodol:

I. Oprávnenému náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a v súvislosti s konaním o sťažnosti n e p r i z n á v a.

II. Povinnému náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a v súvislosti s konaním o sťažnosti n e p r i z n á v a.

III. Oprávnený je p o v i n n ý nahradíť súdnemu exekútorovi JUDr. Jánovi Sokolovi, Exekútorový úrad Košice so sídlom Jantárova 30, 040 01 Košice trovy exekúcie vo výške 72,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručenom súdu dňa 08.11.2023 domáhal od povinného vymoženia 206.148,44 eur s prísl. na základe exekučného titulu - platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného v upomínacom konaní pod sp. zn. 22Up/578/2023 dňa 27.04.2023 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Up/578/2023 zo dňa 19.06.2023 a v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Up/578/2023 zo dňa 21.09.2023. Okresný súd Banská Bystrica dňa 14.11.2023 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod sp. zn. 59Ek/2483/2023, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci hore uvedených účastníkov. Súdny exekútor dňa 05.02.2024 doručil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý bol tunajším súdom uznesením sp. zn. 59Ek/2483/2023 zo dňa 20.03.2024 zamietnutý. Voči predmetnému rozhodnutiu povinný v zákonnej lehote podal sťažnosť, o ktorej exekučný súd rozhodol uznesením sp. zn. 59Ek/2483/2023 zo dňa 19.08.2024 tak, že uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 59Ek/2483/2023 zo dňa 20.03.2024 zmenil a exekúciu v celom rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku zastavil. Exekučný súd rozhodnutím zároveň určil, že po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník rozhodne o trovách celého exekučného konania.

2. Podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

3. Podľa § 195 Exekučného poriadku trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

4. Podľa § 196 Exekučného poriadku trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

5. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymożenie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

6. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

7. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

8. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

9. Podľa § 199b Exekučného poriadku oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

10. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymożenie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymożenie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

11. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

12. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavenie exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

13. Podľa § 199e Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymożenie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

14. Podľa § 199 Exekučného poriadku výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

15. Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31.12.2023 (ďalej len „Vyhláška“), exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

16. Podľa § 30b vyhlášky v znení účinnom od 01.01.2024 v exekučnom konaní začatom od 1. apríla 2017 do 31. decembra 2023, ktoré sa právoplatne neskončilo do 31. decembra 2023, patrí exekútorovi odmena a náhrada výdavkov podľa predpisov účinných do 31. decembra 2023.

17. Vzhľadom na povinnosť súdu rozhodnúť o trovách exekúcie v prípade jej zastavenia uloženú v § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd sa vzhľadom na okolnosti a dôvod zastavenia exekúcie zaoberal nielen otázkou priznania náhrady trov súdneho exekútora, ale aj otázkou priznania náhrady trov exekučného konania medzi účastníkmi konania (oprávneným a povinným) navzájom.

18. Aj keď exekučné konanie je osobitným druhom civilného procesu, súd sa pri rozhodovaní o trovách exekúcie neriadi ustanoveniami Civilného sporového poriadku, ktorý predstavuje základný kódex upravujúci civilné konanie, ale príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku z dôvodu, že tento upravuje problematiku trov exekučného konania komplexne. Exekučný poriadok ako právny predpis v pozícii lex specialis vymedzuje jednak okruh subjektov, ktorých náklady v exekučnom konaní možno považovať za trovy exekúcie a zároveň to, ktoré ich výdavky sú za trovy považované. Ide o taxatívny výpočet čo znamená, že náklady iných subjektov než účastníkov konania v procesnom postavení oprávneného a povinného, súdneho exekútora a štátu, ale ani iné náklady uvedených subjektov ako tie, ktoré Exekučný poriadok výslovne upravuje, nie je možné za trovy exekúcie považovať. V zmysle ust. § 199a Exekučného poriadku sú trovami oprávneného výdavky za zaplatený súdny poplatok, hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a za trovy povinného sú považované výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie. Aj v exekučnom konaní platí základná doktrína platenia trov zaužívaná v civilnom procese, v zmysle ktorej každý z účastníkov platí trovy, ktoré mu v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu. Je preto potrebné rozlišovať medzi platením trov a inštitútom náhrady trov. Tento inštitút teda predstavuje povinnosť pre exekučný súd rozhodnúť o tom, či niektorý subjekt bude mať právo na refundáciu vynaložených trov a ak áno, tak voči komu a v akej výške. Všeobecne platí, že v prípade zastavenia exekúcie súdom má oprávnený voči povinnému nárok na účelne vynaložené trovy, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov ak ide o zastupovanie v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie, pričom predpokladom pre priznanie takejto náhrady je miera ich úspechu v prebiehajúcom konaní. Exekučný poriadok teda vymedzuje trovy exekučného konania na strane oprávneného ako trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a na strane povinného ako trovy právneho zastúpenia v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie. Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený v konaní nebol úspešný a ako bude nižšie v bode 19 odôvodnené, oprávnenému možno pričítať dôvod zastavenia exekúcie a povinnému žiadne trovy nevznikli, keďže v konaní nebol právne zastúpený, exekučný súd v súvislosti s otázkou náhrady trov exekučného konania medzi účastníkmi konania dospel k záveru, že tieto nie je možné priznať žiadnemu z účastníkov, a preto rozhodol tak, že oprávnenému a povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a v súvislosti s konaním o sťažnosti nepriznal.

19. Pokiaľ ide o rozhodovanie exekučného súdu o trovách súdneho exekútora, ten uvádza, že za výkon exekučnej činnosti patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania za predpokladu, že tieto neboli kryté paušálnymi výdavkami. Nárok exekútora na paušálnu náhradu hotových výdavkov (náhradu paušálnych výdavkov) vzniká začatím exekúcie, a teda doručením poverenia na vykonanie exekúcie, pričom nárok na odmenu vzniká postupne, a to v závislosti od vymoženého nároku oprávneného. Súdnemu exekútorovi v súvislosti s exekučnou činnosťou patrí podľa § 22 ods. 1 vyhlášky náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60,- eur a v prípade, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov vo výške 30,- eur. V exekučnom konaní sa v súvislosti s otázkou platenia trov exekútora uplatňuje základné pravidlo, podľa ktorého tieto trovy platí povinný. Z uvedeného pravidla existuje výnimka, v zmysle ktorej platí trovy exekútora oprávnený v prípadoch, ak sa exekučné konanie končí inak ako uspokojením pohľadávky oprávneného. V tejto súvislosti možno hovoriť o tých prípadoch, ak o zastavení exekúcie rozhodne exekučný súd podľa § 61k Exekučného poriadku a zároveň dôjde k naplneniu ďalšieho zákonného predpokladu, že dôvod zastavenia je možné pričítať práve oprávnenému a o prípadoch, ak súdnemu exekútorovi prináleží vydať

v konaní upovedomenie o zastavení exekúcie z dôvodov uvedených v § 61n Exekučného poriadku. V predmetnej veci súd exekúciu zastavil a dôvod zastavenia možno pričítať oprávnenému, nakoľko ten podal návrh na vykonanie exekúcie voči povinnému na podklade exekučného titulu, ktorý bol zrušený zo zákona v zmysle § 11 ods. 1 zákona o upomínacom konaní z dôvodu, že Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 22Up/578/2023 zo dňa 20.06.2024 právoplatne zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Up/578/2023 zo dňa 19.06.2023 ktorým bol odmietnutý odpor povinného proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Up/578/2023 zo dňa 27.04.2023 (exekučný titul). Exekučné konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína sa výlučne na návrh, na ktorý je procesne legitimovaný oprávnený v prípade, ak povinný dobrovoľne nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu. Vyjadrenie dispozičného princípu na strane oprávneného teda spočíva v tom, že je výlučne na oprávnenom, kedy a či vôbec návrh na vykonanie exekúcie podá a voči komu iniciuje exekučné konanie. Nakoľko ide o konanie, ktoré sa začína len na základe návrhu a teda ide o konanie návrhové, ktoré je vedené na vymożenie pohľadávky oprávneného, riziko spojené s neúspechom v konaní v prípade, ak súd exekúciu zastaví z dôvodu, že exekučný titul bol zrušený, je preto rizikom oprávneného. Je teda výlučne na rozhodnutí oprávneného či návrh na vykonanie exekúcie po zvážení tohto rizika podá alebo nie.

20. Exekučný súd v súlade s vyššie citovanou právnou úpravou súdnemu exekútorovi priznal nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 72,- eur, ktorá pozostáva z paušálnych výdavkov v zmysle ust. § 22 ods. 1 v znení účinnom do 31.12.2023 (vo výške 60,- eur + 20 % DPH, nakoľko súdny exekútor je platiteľom dane z pridanej hodnoty), pričom na ich úhradu zaviazal oprávneného.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.